ÚŘEDNÍ LIST
Československé republiky

Částka 8. V Praze dne 1. února 1956. Cena 60 haléřů.

OBSAH:

Jmenování ministra-předsedy, náměstků a členů Státního výboru pro výstavbu a předsedy Ústřední správy pro bytovou a občanskou výstavbu.

(18.—21.) 18. Směrnice ministra financí, kterými se mění některé předpisy o poskytování krátkodobých úvěrů stavebně montážním organisacím.

19. Vyhláška ministerstva zemědělství o semenářských hospodářstvích a elitních semenářských hospodářstvích.

20. Vyhláška úřadu pro normalisaci, kterou se vyhlašují technické státní normy pro vzdálenosti řádků a hloubky setí rostlin obdělávaných mechanisačními prostředky, pro zkoušení secích strojů, pro výřezy stavební-listnaté, pro ruční spouštění kmenového dřeva, pro zkoušení buničin, pro přejímání a zkoušení obuvnické lepenky, pro kreslicí papír a pro lepenku vrstvenou.

21. Vyhláška úřadu pro normalisaci, kterou se vyhlašují technické státní normy pro betonové skruže pro studny a vstupní šachtice, pro minerální vlnu foukanou, pro denní osvětlení průmyslových budov, pro pracovní obuv šněrovací kolíčkovanou, pro kominické pantofle kolíčkované, pro kufry strojově šité, pro opasky, pro tkaninu na košile a pyžama, pro popelín, pro tkaniny k různým technickým účelům, pro povlakovou soupravu do kočárku, pro kožené sportovní míče a pro lyžařské lankové vázání.

Úřední sdělení: Placení sběrných faktur za dodávky elektřiny nebo plynu v drobném hospodářskými, rozpočtovými a ostatními organisacemi.

President republiky jmenoval na návrh předsedy vlády rozhodnutím ze dne 26. ledna 1956 ministra Oldřicha Berana předsedou Státního výboru pro výstavbu.

Vláda republiky jmenovala Ing. arch. Jiřího Voženílka prvním náměstkem ministra-předsedy Státního výboru pro výstavbu, Fraňtiška Charváta a Ing. Adolfa Liegerta náměstky ministra-předsedy Státního výboru pro výstavbu a Ing. Josefa Mudru, Ing. Rudolfa Musela a doc. Ing. Oldřicha Strádala dalšími členy Státního výboru pro výstavbu.

Předsedou Ústřední správy pro bytovou a občanskou výstavbu jmenovala vláda Ing. arch. Vladimíra Červenku.

18.

SMĚRNICE

ministra financí

ze dne 29. ledna 1956,

kterými se mění některé předpisy o poskytování krátkodobých úvěrů stavebně montážním organisacím.

Ministr financí stanoví podle § 10 odst. 3 a § 13 odst. 2 zákona č. 106/1951 Sb., o úpravě financování národních a komunálních podniků:

Čl. I.

Směrnice ministra financí č. 99/1955 Ú. l., o některých změnách v úvěrování a zúčtování u Investiční banky, se mění takto:

1. Bod 37 zní:

„37. Banka má právo poskytovat stavebně montážním organisacím,

a) u nichž nebyl zaveden zvláštní způsob úvěrování a zúčtování nebo které nebyly prohlášeny za neplatiče,

b) které jsou ve finanční tísni a

c) půjde-li o krátkodobou výpomoc se zajištěnou návratností,

kromě všech úvěrů poskytovaných při obecném způsobu úvěrování ještě zvláštní výhody při úvěrování."

2. První odstavec bodu 40 zní:

„Zvláštní výhody při úvěrování se poskytují stavebně montážním organisacím, jsou-li splněny podmínky bodu 37."

Čl. 2.

Směrnice ministra financí č. 226/1955 Ú. l., o poskytování krátkodobých úvěrů stavebně montážním a jiným organisacím Investiční bankou, se mění takto:

1. § 1 odst. 1 druhá věta zní:

„Kromě těchto úvěrů poskytuje banka stavebně montážním organisacím, u nichž nebyl zaveden zvláštní způsob úvěrování a zúčtování nebo které nebyly prohlášeny za neplatiče, další úvěry podle § 37.".

2. § 37 zní:

„§ 37.

Stavebně montážním organisacím, u nichž nebyl zaveden zvláštní způsob úvěrování a zúčtování nebo které nebyly prohlášeny za neplatiče, poskytuje banka úvěr na splatné a nezaplacené pohledávky za investory, platební úvěr a úvěr na výplatu mezd podle zvláštních předpisů*)".

Čl. 3.

Tyto směrnice nabývají účinnosti dnem 6. února 1956.

Náměstek ministra:
Válek v. r.

19.

VYHLÁŠKA

ministerstva zemědělství

ze dne 26. ledna 1956

o semenářských hospodářstvích a elitních semenářských hospodářstvích.

Ministerstvo zemědělství stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady podle § 1 zákona č. 80/1948 Sb., kterým se ministr zemědělství zmocňuje k opatřením v zemědělské výrobě:

§ 1.

Úvodní ustanovení.

Stále rostoucí úkoly zemědělské výroby vyžadují dostatečné množství hodnotného osiva a sadby. K zajištění podmínek výroby kvalitního osiva a sadby v rozsahu nutném k uspokojování potřeb zemědělské výroby se organisují semenářská hospodářství a elitní semenářská hospodářství.

Oddíl první.

Semenářská hospodářství.

§ 2.

Pojem a účel semenářských hospodářství.

(1) Semenářská hospodářství jsou zemědělské závody socialistického sektoru uznané po výběrovém řízení za způsobilé k semenářskému hospodaření (§ 4); jejich výrobní plán je zaměřen především na výrobu (množení) uznaného osiva a sadby pro potřebu zemědělských závodů, po případě osiva a sadby pro vývoz.

(2) Účelem organisování semenářských hospodářství je vytvoření nejlepších podmínek pro zkvalitnění a zjednodušení semenářské práce, zvýšení odpovědnosti za jakost osiva a sadby a odstranění anonymity v jejich výrobě.

§ 3.

Úkoly semenářských hospodářství.

(1) Semenářská hospodářství především:

a) vyrábějí osivo a sadbu vyšších stupňů množení hlavních druhů plodin ke krytí potřeby

aa) osiva a sadby na semenářské dílce zemědělských závodů socialistického sektoru,

bb) osiva a sadby pro další smluvní množení v zemědělských závodech, po případě pro vývoz;

b) rozmnožují plodiny, jejichž osivo a sadba se dodávají přímo na plochy běžného pěstování (plochy semenných okopanin, zelenin a pod.).

(2) Osivo a sadba jsou v semenářských hospodářstvích rozmnožovány v rozsahu stanoveném pro jednotlivé kraje plánem ministerstva zemědělství tak, aby byla kryta potřeba příslušné výrobní oblasti (zpravidla okresu nebo jeho části), po případě u některých plodin, u nichž je to hospodářsky nutné (na př. u brambor nebo kukuřice), i potřeba dalších výrobních oblastí.

§ 4.

Rozhodnutí o uznání zemědělských závodů socialistického sektoru za semenářská hospodářství.

O uznání zemědělského závodu socialistického sektoru za semenářské hospodářství rozhoduje ministerstvo zemědělství na základě návrhu zemědělské správy rady krajského národního výboru, podaného podle výsledku výběrového řízení provedeného krajskou výběrovou komisí, a v rámci plánu zakládání semenářských hospodářství vypracovaného ministerstvem zemědělství v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a v součinnosti se zemědělskými správami rad krajských národních výborů.

§ 5.

Krajská výběrová komise.

(1) Krajskou výběrovou komisi (dále jen „výběrová komise") zřizuje zemědělská správa rady krajského národního výboru. Výběrová komise má šest členů. Předsedou výběrové komise je vedoucí zemědělské správy rady krajského národního výboru; dalšími členy jsou agronom pro osivo a sadbu zemědělské správy rady krajského národního výboru, ředitel šlechtitelského a semenářského podniku, zástupce ministerstva státních statků, krajský plnomocník ministerstva výkupu a ředitel krajské stanice (pobočky)

*) Část III. směrnic ministra financí č. 99/1955 Ú. l. ve znění článku 1 směrnic č. 18/1956 Ú. l.

Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského. Výběrová komise může ze svých členů zvolit tajemníka, po případě zástupce předsedy komise. Funkce členů výběrové komise je čestná.

(2) Výběrová komise je schopna se usnášet, je-li přítomna nadpoloviční většina členů. K usnesení je třeba většiny přítomných členů; při rovnosti počtu hlasů platí mínění, pro něž hlasuje předseda.

(3) K jednání výběrové komise mohou být přizváni zástupci zemědělských závodů, jichž se výběrové řízení týká, zástupci zemědělských odborů rad okresních národních výborů příslušných pro tyto zemědělské závody a podle potřeby i zástupci zpracovatelských podniků ministerstva potravinářského průmyslu; zástupci těchto organisací (orgánů) mají při jednání výběrové komise funkci poradní.

§ 6.

Výběrové řízení.

(1) Zemědělská správa rady krajského národního výboru pořídí návrh na uznání zemědělských závodů socialistického sektoru za semenářská hospodářství podle výsledku výběrového řízení provedeného výběrovou komisí. Do tohoto řízení pojme výběrová komise zemědělské závody,

a) které jí oznámí šlechtitelský a semenářský podnik, národní podnik (dale jen „šlechtitelský podnik"), výkonné orgány národních výborů, strojní a traktorové stanice nebo zpracovatelské podniky ministerstva potravinářského průmyslu,

b) které se samy k výběrovému řízení přihlásí anebo

c) které pro výběrové řízení doporučí některý z členů výběrové komise.

(2) Za semenářské hospodářství může být uznán zemědělský závod socialistického sektoru, který

a) má vhodné půdní a klimatické podmínky charakteristické pro příslušnou výrobní oblast;

b) má potřebný počet pracovníků k řádnému provedení všech prací v agrotechnických lhůtách;

c) má dostatečný počet lehčích a speciálních strojů, vhodné skladovací prostory, po případě speciální zařízení (na př. skleníky nebo pařeniky);

d) souhlasí s uznáním za semenářské hospodářství.

(3) Při výběru semenářských hospodářství přihlíží výběrová komise především k zemědělským závodům, které ve výrobě osiva a sadby dosáhly již úspěšných výsledků.

(4) Návrh na uznání zemědělských závodů socialistického sektoru za semenářská hospodářství podá zemědělská správa rady krajského národního výboru nejpozději do 31. března každého roku ministerstvu zemědělství. Ministerstvo zemědělství rozhodne o návrhu nejpozději do 30. dubna téhož roku; rozhodnutí oznámí zemědělské správě rady krajského národního výboru, výběrové komisi a prostřednictvím šlechtitelského podniku zemědělskému závodu, který byl uznán za semenářské hospodářství.

§ 7.

Povinnosti a oprávnění semenářských hospodářství.

(1) Semenářská hospodářství jsou zejména povinna:

1. ve výrobních, dodávkových, finančních, pracovních a investičních plánech zajistit především splnění plánovaných úkolů v množení uznaného osiva a sadby;
2. při výrobě používat nejnovějších a osvědčených poznatků mičurinské agrobiologie a pokrokových pracovních metod předních pracovníků a přispívat všestrannou péčí ke zlepšení rodových kvalit osiva a sadby;
3. postupovat v procesu množení osiva a sadby podle směrnic ministerstva zemědělství a jeho podřízených orgánů;
4. používat strojených a statkových hnojiv se zaměřením na výrobu osiva a sadby a plán hnojení sestavit v součinnosti se šlechtitelským podnikem;
5. zavést ve spolupráci se šlechtitelským podnikem vícehonný osevní postup s přihlédnutím k plnění hlavního úkolu množení osiva a sadby tak, aby odpovídal zásadě správného střídání plodin;
6. zachovávat předpisy na ochranu porostů před škůdci a chorobami rostlin a sestavit plán na ochranu porostů ve spolupráci se zemědělským odborem rady okresního národního výboru a střediskem ochrany rostlin strojní a traktorové stanice;
7. zajistit v nejpříhodnější době přednostní sklizeň a výmlat rozmnožovaných plodin, jejich přečištění a správné uložení a ošetření během skladování;
8. dodat podle uzavřené množitelské smlouvy pro další rozmnožování celou sklizeň osiva a sadby včas před agrotechnickými termíny;
9. dodržet všechny podmínky množitelské smlouvy uzavřené se šlechtitelským podnikem.

(2) Semenářská hospodářství mají nárok:

1. na stanovení výrobních úkolů v rostlinné a živočišné výrobě se zřetelem k rozsahu množení osiva a sadby;
2. na stanovení dodávkových úkolů s přihlédnutím ke zvláštním úkolům v jejich hospodářství a na započítání dodávek uznaného osiva a sadby na plnění dodávkových úkolů podle zvláštních předpisů;
3. na zvýšení přídělu strojených hnojiv o 25 % ve srovnání s ostatními zemědělskými závody;

4. na dodávky elitního osiva a sadby pro další množení přímo ze šlechtitelských stanic;
5. na vybavení stavebními a strojními investicemi (přednostní zařazení těchto investic do plánu provedou u zemědělských závodů ústředně plánovaných příslušné řídící orgány, u jednotných zemědělských družstev, po případě jiných krajsky plánovaných závodů socialistického sektoru příslušné výkonné orgány národních výborů);
6. na přednostní pomoc strojních a traktorových stanic podle uzavřených smluv;
7. na bezplatné poskytování odborné pomoci šlechtitelských podniků a strojních a traktorých stanic;
8. na vyčištění, moření a adjustaci vyrobeného osiva šlechtitelským podnikem.

§ 8.

Organisace množení osiva a sadby.

(1) Semenářská hospodářství provádějí množení uznaného osiva a sadby na základě množitelských smluv, které uzavírají každoročně se šlechtitelskými podniky podle krajského plánu výroby osiva a sadby.

(2) Šlechtitelské podniky

a) vykonávají odborný dozor nad množením osiva a sadby v semenářských hospodářstvích;
b) zajišťují semenářským hospodářstvím každoročně dodávku uznaného elitního osiva a sadby ve stanoveném množství na smluvní množitelské plochy přímo ze šlechtitelských stanic;
c) organisují druhové, odrůdové a zdravotní výběry osiva a sadby;
d) zajišťují přihlášení množitelských ploch k uznávacímu řízení a vedou s tím související evidenci;
e) provádějí soustavnou kontrolu sazečkového materiálu semenných okopanin, zelenin a sadby bramborové;
f) podle potřeby provádějí ve mzdě vyčištění, moření a adjustaci vyrobeného osiva, i pokud zůstává v semenářském hospodářství k množení pro příští rok;
g) vykupují celou sklizeň uznaného osiva a sadby podle uzavřených množitelských smluv;
h) zajišťují provedení uznávacího řízení ve vzorku;
ch) ve spolupráci se zemědělskou správou rady krajského národního výboru organisují socialistickou soutěž semenářských hospodářství a organisují a provádějí školení semenářských agronomů a ostatních pracovníků semenářských hospodářství zúčastněných na množení osiva a sadby.

(3) Hlavní druhy hospodářských plodin (obilniny, luskoviny, brambory a j.) množí semenářská hospodářství zpravidla po dva roky po sobě jdoucí, a to v prvém roce na semenářském dílci (I. množení), v druhém roce na ostatní výrobní ploše (II. množení).

(4) K zajišťování odborného řízení výroby (množení) osiva a sadby ustanoví v semenářském hospodářství státního socialistického sektoru ředitel tohoto závodu z jeho zaměstnanců agronoma-semenáře. V semenářských hospodářstvích jednotných zemědělských družstev pověří funkcí agronoma-semenáře zemědělská správa rady krajského národního výboru po slyšení strojní a traktorové stanice úsekového agronoma strojní a traktorové stanice. Agronom-semenář je povinen poskytovat semenářskému hospodářství veškerou odbornou pomoc. Za plnění plánu výroby osiva a sadby odpovídá vedoucí semenářského hospodářství.

(5) Zemědělské správy (odbory) rad krajských (okresních) národních výborů

1. dbají o to,
   a) aby při rozpisu plánu množení osiva a sadby byly plánované plochy umístěny především na semenářských hospodářstvích,
   b) aby výrobní úkoly semenářských hospodářství, pokud jde o krajsky plánované závody socialistického sektoru, byly stanoveny s ohledem na jejich přednostní úkoly v množení osiva a sadby,
   c) aby uznaného osiva a sadby vyrobených v semenářských hospodářstvích nebylo použito jinak, než k setí nebo sadbě;
2. zajišťují ve spolupráci s výkupními organisacemi v plánu odbytu osiva a sadby, aby množeného osiva a sadby vyrobených v semenářských hospodářstvích bylo použito k plánovité výměně osiva a sadby v příslušných oblastech, pokud nejde o osivo a sadbu určené plánem ministerstva zemědělství k mezikrajovým přesunům nebo k vývozu.

Oddíl druhý.

Elitní semenářská hospodářství.

§ 9.

Pojem a účel elitních semenářských hospodářství.

(1) Elitní semenářská hospodářství (dále jen „elitní hospodářství") jsou zemědělské závody socialistického sektoru, které byly po výběrovém řízení (§ 4) uznány za způsobilé k plnění úkolů elitního hospodářství; jejich výrobní plán je zaměřen především na výrobu (slechtění) elitního osiva a sadby pro potřebu semenářských hospodářství, po případě jiných smluvních množitelů.

(2) Účelem zakládání elitních hospodářství je zajištění plánované výroby elitního osiva a sadby ve výrobních oblastech, v nichž šlechtitelské podniky nemohou zejména pro nedostatečnou výměru šlechtitelských ploch splnit plán výroby elitního osiva a sadby.

§ 10.

Úkoly elitních hospodářství.

Elitní hospodářství vyrábějí elitní osivo a sadbu v rozsahu nutném ke krytí potřeby semenářských hospodářství, po případě jiných smluvních množitelů podle množitelského plánu příslušné výrobní oblasti.

§ 11.

Řízení o uznávání zemědělských závodů socialistického sektoru za elitní hospodářství.

(1) O uznání zemědělských závodů socialistického sektoru za elitní hospodářství rozhoduje ministerstvo zemědělství na základě návrhu zemědělské správy rady krajského národního výboru, podaného podle výsledku výběrového řízení provedeného výběrovou komisí, zřízenou pro výběr semenářských hospodářství (§ 5) a v rámci plánu zakládání elitních hospodářství vypracovaného ministerstvem zemědělství v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a v součinnosti se zemědělskými správami rad krajských národních výborů. O výběrovém řízení platí přiměřeně ustanovení § 6.

(2) Zemědělský závod socialistického sektoru může být při uznání za elitní hospodářství zároveň uznán za semenářské hospodářství za podmínky, že nebude množit plodinu, jejíž elitní osivo nebo sadbu bude vyrábět. Výroba elitního osiva a sadby má přednostní pořadí před výrobou osiva a sadby ostatních stupňů množení.

§ 12.

Povinnosti a oprávnění elitních hospodářství.

(1) Elitní hospodářství jsou povinna:

a) řídit se při výrobě elitního osiva a sadby odbornými a metodickými pokyny šlechtitelského podniku o postupu a způsobu provádění šlechtitelských prací;

b) zachovávat předpisy na ochranu porostů před škůdci a chorobami rostlin a pořídit plán na ochranu porostů ve spolupráci se šlechtitelským podnikem, zemědělským odborem rady okresního národního výboru a střediskem ochrany rostlin strojní a traktorové stanice;

c) dodat podle uzavřené smlouvy celou sklizeň elitního osiva a sadby ve lhůtách určených šlechtitelským podnikem;

d) dodržet všechny podmínky smlouvy uzavřené se šlechtitelským podnikem o výrobě elitního osiva a sadby;

e) umožnit šlechtitelskému podniku bez náhrady odběr vzorků osiva (sadby), porostů a půdy v rozsahu potřebném k provedení rozborů;

f) poskytnout v případě potřeby šlechtitelskému podniku bez náhrady skladovací prostory k úschově čisticích a speciálních zařízení;

g) přednostně provést druhové, odrůdové a zdravotní výběry porostů a jiné šlechtitelské práce podle pokynů agronoma-šlechtitele.

(2) Elitní hospodářství mají nárok na zvýšení přídělu strojených hnojiv o 50 % ve srovnání s ostatními zemědělskými závody.

(3) Jinak platí o povinnostech a oprávněních elitních hospodářství přiměřeně také ustanovení § 7.

§ 13.

Organisace výroby elitního osiva a sadby.

(1) Elitní hospodářství vyrábějí elitní osivo a sadbu na základě množitelských smluv, které uzavírají každoročně se šlechtitelskými podniky podle plánu výroby elitního osiva a sadby stanoveného ministerstvem zemědělství.

(2) Výroba elitního osiva a sadby ze šlechtitelského materiálu dodaného šlechtitelským podnikem trvá zpravidla jeden rok, u dvouletých rostlin dva roky.

(3) Pro každé elitní hospodářství pověří šlechtitelský podnik svého zaměstnance funkcí agronoma-šlechtitele. Agronom-šlechtitel je povinen poskytovat elitnímu hospodářství při zajišťování výroby elitního osiva a sadby veškerou odbornou pomoc tak, aby elitní hospodářství mohlo plnit smlouvou se šlechtitelským podnikem převzatý plán výroby elitního osiva a sadby, za jehož plnění vedoucí elitního hospodářství odpovídá.

(4) Ustanovení § 8 odst. 2 a 5 č. 1 platí obdobně.

Oddíl třetí.

Společná a závěrečná ustanovení.

§ 14.

Zrušení uznání zemědělských závodů za semenářská hospodářství a elitní hospodářství.

(1) Ministerstvo zemědělství může zrušit uznání zemědělského závodu za semenářské hospodářství nebo elitní hospodářství zejména,

a) změní-li se podmínky, za nichž byl zemědělský závod socialistického sektoru uznán za semenářské hospodářství nebo za elitní semenářské hospodářství,

b) neplní-li semenářské hospodářství nebo elitní semenářské hospodářství stanovené úkoly nebo

c) změní-li se s hlediska plánu výroby osiva a sadby potřeba výrobních ploch semenářských hospodářství nebo elitních semenářských hospodářství.

(2) Před rozhodnutím o zrušení uznání vyžádá si ministerstvo zemědělství vyjádření zemědělské správy rady krajského národního výboru učiněné po slyšení výběrové komise, pokud zemědělská správa rady krajského národního výboru sama nenavrhla zrušení těchto uznání. Jde-li o zemědělský závod v oboru působnosti jiného ústředního úřadu, postupuje ministerstvo

zemědělství při rozhodování o zrušení uznání v dohodě s tímto úřadem.

(3) Rozhodnutí o zrušení uznání zemědělského závodu za semenářské hospodářství nebo za elitní hospodářství oznámí ministerstvo zemědělství do 30. dubna každého roku zemědělské správě rady krajského národního výboru, výběrové komisi a prostřednictvím šlechtitelského podniku dotčenému zemědělskému závodu.

§ 15.

Výjimky.

Ministerstvo zemědělství může v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady povolit výjimky z ustanovení této vyhlášky.

§ 16.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. února 1956.

Ministr:
Krutina v. r.

———

20.

VYHLÁŠKA

úřadu pro normalisaci

ze dne 10. ledna 1956,

kterou se vyhlašují technické státní normy pro vzdálenosti řádků a hloubky setí rostlin obdělávaných mechanisačními prostředky, pro zkoušení secích strojů, pro výřezy stavební-listnaté, pro ruční spouštění kmenového dřeva, pro zkoušení buničin, pro přejímání a zkoušení obuvnické lepenky, pro kreslicí papír a pro lepenku vrstvenou.

Úřad pro normalisaci vyhlašuje podle § 8 vládního nařízení č. 45/1951 Sb., o technické normalisaci:

§ 1.

(1) Norma ČSN 46 5451 „Vzdálenosti řádků a hloubky setí rostlin obdělávaných mechanisačními prostředky" je od 1. ledna 1956 technickou státní normou.

(2) Norma stanoví vzdálenosti řádků, spony a hloubky setí všech hospodářsky důležitých rostlin, pro jejichž účelné pěstování je třeba co největší mechanisace.

§ 2.

(1) Norma ČSN 47 0135 „Zkoušení secích strojů" je od 1. ledna 1956 technickou státní normou.

Tato norma je směrná.

(2) Norma platí pro zkoušení secích strojů s válečkovým nebo lžičkovým výsevním ústrojím a pro zkoušení funkčně samostatných částí těchto strojů.

§ 3.

(1) Norma ČSN 48 0324 „Vyřezy stavební — listnaté" je od 1. ledna 1956 technickou státní normou.

(2) Norma jedná zejména o názvosloví, technických požadavcích, výrobě, měření, přejímání, dodávání, dopravě a skladování stavebních výřezů.

§ 4.

(1) Norma ČSN 48 4511 „Ruční spouštění kmenového dřeva" je od 1. ledna 1956 technickou státní normou.

(2) Norma jedná o názvosloví, technologickém postupu, o hlavních zásadách bezpečnosti práce a technických pokynech.

§ 5.

(1) Technickými státními normami od 1. ledna 1956 jsou normy:

ČSN 50 0251 „Rozbor popela buničiny"

ČSN 50 0257 „Stanovení stupně provaření podle Künga (P-Cl číslo)"

ČSN 50 0261 „Stanovení beta a gama celulosy"

ČSN 50 0262 „Stanovení ztráty máčením"

ČSN 50 0263 „Stanovení dřevní gumy v buničině"

ČSN 50 0275 „Stanovení čísla mědi v buničině"

ČSN 50 0277 „Stanovení xantátové viskosity buničiny" (směrná).

Tyto normy jsou vydány jednotlivě.

(2) Normy jednají o měrné jednotce, účelu, podstatě a postupu zkoušky, o zkušebních pomůckách a chemikáliích a pod.

§ 6.

(1) Norma ČSN 50 0399 „Přejímání a zkoušení obuvnické lepenky" je od 1. prosince 1955 technickou státní normou.

(2) Norma stanoví způsob přejímání, vzorkování a zkoušení speciálních lepenek užívaných v obuvnickém průmyslu.

§ 7.

(1) Norma ČSN 50 2235 „Kreslicí papír" je od 1. prosince 1955 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro kreslicí papír používaný pro kreslení tužkou a tuší a pokládání vodovými barvami.

§ 8.

(1) Norma ČSN 50 3222 „Lepenka vrstvená" je od 1. ledna 1956 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro lepenku vrstvenou používanou k výrobě převážně potištěné kartonáže. Jedná o názvosloví, technických požadavcích, zkoušení, přejímání, dodávání, balení, dopravě a skladování vrstvené lepenky.

Za předsedu:
Ing. **Dostal** v. r.

21.

VYHLÁŠKA

úřadu pro normalisaci

ze dne 12. ledna 1956,

kterou se vyhlašují technické státní normy pro betonové skruže pro studny a vstupní šachtice, pro minerální vlnu foukanou, pro denní osvětlení průmyslových budov, pro pracovní obuv šněrovací kolíčkovanou, pro kominické pantofle kolíčkované, pro kufry strojově šité, pro opasky, pro tkaninu na košile a pyžama, pro popelín, pro tkaniny k různým technickým účelům, pro povlakovou soupravu do kočárku, pro kožené sportovní míče a pro lyžařské lankové vázání.

Úřad pro normalisaci vyhlašuje podle § 8 vládního nařízení č. 45/1951 Sb., o technické normalisaci:

§ 1.

(1) Norma ČSN 72 3121 „Betonové skruže pro studny a vstupní šachtice" je od 1. ledna 1956 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro betonové skruže, vstupní šachtice a zákrytové desky na studně. Jedná o názvosloví, technických požadavcích, zkoušení, přejímání, dodávání, dopravě a skladování a obsahuje předpisy a pokyny pro výrobu.

§ 2.

(1) Norma ČSN 72 7311 „Minerální vlna foukaná" je od 1. ledna 1956 technickou státní normou.

Tato norma je směrná.

(2) Norma platí pro minerální vlnu vyrobenou rozfoukáváním a používanou zejména jako tepelně isolační hmoty.

§ 3.

(1) Norma ČSN 73 0511 „Denní osvětlení průmyslových budov" je od 1. února 1956 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro denní osvětlení průmyslových a jiných výroben, pro jeho navrhování, provádění, udržování a posuzování. Týká se jak osvětlení pracovišť tak osvětlení vedlejších místností.

§ 4.

(1) Norma ČSN 79 5725 „Pracovní obuv šněrovací kolíčkovaná" je od 1. ledna 1956 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro mužskou pracovní šněrovací obuv kolíčkovanou, vyráběnou strojově. Obsahuje tabulky vad, dovolených pro I., II. a III. třídu jakosti.

§ 5.

(1) Norma ČSN 79 5727 „Kominické pantofle kolíčkované" je od 1. ledna 1956 technickou státní normou.

(2) Norma vytyčuje technické požadavky a jedná o přejímání, balení, dopravě a skladování. Obsahuje rovněž tabulky vad, dovolených pro I., II. a III. třídu jakosti.

§ 6.

(1) Norma ČSN 79 6598 „Kufry strojově šité" je od 1. ledna 1956 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro všechny druhy kufrů strojově šitých.

§ 7.

(1) Norma ČSN 79 6725 „Opasky" je od 1. ledna 1956 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro všechny druhy opasků vyráběných z usní, koženky a plastických hmot, kromě opasků pro veřejný sektor.

§ 8.

(1) Norma ČSN 80 3121 „Tkanina na košile a pyžama" je od 1. ledna 1956 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro zefír na košile a pyžama. Jedná o názvosloví, technických požadavcích, zkoušení, přejímání, adjustaci, balení, dopravě a skladování tkanin na košile a pyžama. Nahrazuje technické podmínky TPJ 4-53.

§ 9.

(1) Norma ČSN 80 3126 „Popelín" je od 1. ledna 1956 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro popelín pestře tkaný nebo vybarvený v kuse. Nahrazuje technické podmínky TPJ 4-53.

§ 10.

(1) Norma ČSN 80 4604 „Tkaniny k různým technickým účelům" je od 1. ledna 1956 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro lněné a pololněné tkaniny k různým průmyslovým a řemeslnickým účelům.

§ 11.

(1) Norma ČSN 80 7570 „Povlaková souprava do kočárku" je od 1. ledna 1956 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro povlak na polštář a přikrývku do kočárku. Udává základní rozměry, materiál a jedná o zkoušení, přejímání, balení, dopravě a skladování.

§ 12.

(1) Norma ČSN 94 1401 „Kožené sportovní míče" je od 1. ledna 1956 technickou státní normou.

Tato norma je směrná.

(2) Norma platí pro všechny druhy kožených sportovních míčů. Jedná o názvosloví, technických požadavcích, třídění podle jakosti, zkoušení, přejímání, balení, dopravě a skladování kožených sportovních

míčů. Norma nahrazuje technické podmínky TP 6-249-52 a TP 6-250-52.

§ 13.

(1) Norma ČSN 94 1821 „Lyžařské vázání lankové" je od 1. ledna 1956 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro lyžařské vázání lankové s přestavnou čelistí. Jedná o názvosloví, technických požadavcích, zkoušení, přejímání, balení, dopravě a skladování.

Za předsedu:
Ing. **Dostal** v. r.

ÚŘEDNÍ SDĚLENÍ

Z ministerstva energetiky.

Placení sběrných faktur za dodávky elektřiny nebo plynu v drobném hospodářskými, rozpočtovými a ostatními organisacemi.

Ministerstvo energetiky upravilo výnosem ze dne 9. ledna 1956 č. j. 7116/01.2/256/56 v dohodě s ministerstvy paliv a financí, Státní bankou československou a věcně příslušnými ústředními úřady podle § 16 vyhlášky č. 83/1955 Ú. l., o podmínkách pro dodávku a odběr elektřiny a plynu v drobém, odchylně placení sběrných faktur za dodávky elektřiny nebo plynu v drobném hospodářskými, rozpočtovými a ostatními organisacemi takto:

1. Složky (pracoviště) hospodářských, rozpočtových a ostatních organisací, které nemají v místě odběru elektřiny nebo plynu žádné hotovosti (na př. ordinace lékařů ústavů národního zdraví, sběrny mléka, strážní domky Československých státních drah), nejsou povinny platit sběrné faktury za dodávky elektřiny nebo plynu (dále jen „sběrné faktury") v hotovosti. Pokud však výběrčí předloží faktury organisací, jíž tyto složky (pracoviště) podléhají a má-li tato organisace pokladní hotovost, je povinna sběrné faktury zaplatit v hotovosti, jestliže součet konečných částek těchto sběrných faktur předložených jedním výběrčím v jednom dni nepřesáhne 200,— Kčs. V případě, že organisace již sběrnou fakturu v hotovosti zaplatila, není povinna týž den platit další sběrnou fakturu v hotovosti, přesahoval-li by součet fakturovaných částek 200,— Kčs.

2. Hospodářské organisace, které mají v místě odběru elektřiny nebo plynu tržby v hotovosti, jsou povinny platit sběrné faktury v hotovosti, pokud to umožňuje tržba v den předložení sběrné faktury; od placení sběrných faktur v hotovosti jsou osvobozeny jen ty hospodářské organisace, které předloží výběrčímu doklad o tom, že jim Státní banka československá zakázala používat hotovosti z tržeb.

3. Sběrná faktura, která podle bodů 1 a 2 nebyla zaplacena v hotovosti, je splatná ve lhůtách stanovených v § 14 odst. 3 vyhlášky č. 83/1955 Ú. l.

4. Ministerstvo energetiky může povolit v dohodě s věcně příslušným ústředním úřadem a Státní bankou československou, aby odběratelé podléhající tomuto ústřednímu úřadu mohli platit v místním platebním a zúčtovacím styku sběrné faktury od částky 200,— Kčs výše šekem k zúčtování, a to i v těch případech, kdy jinak jsou povinny platit tyto sběrné faktury v hotovosti.

5. Sběrné faktury se vyhotovují podle jednotlivých míst odběru. Místem odběru je místo, kde je namontován elektroměr nebo plynoměr, jímž je spotřeba měřena.

6. Tato úprava nabývá účinnosti dnem 1. února 1956.

První náměstek ministra:
Kelar v. r.

Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, národní podnik v Praze oznamuje, že z celkového nákladu Rejstříku právních předpisů, vyhlášených ve Sbírce zákonů je na skladě již jen menší počet výtisků. — Objednávky přijímá

Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, národní podnik, Tržiště č. 9, Praha 1. Malá Strana.

Cena výtisku 8,60 Kčs.

Vydavatel: Ministerstvo vnitra. — **Tiskne:** Knihtisk, národní podnik, základní závod 01 v Praze, Malá Strana, Karmelitská č. 6. — **Redakce a administrace:** Praha, Malá Strana, Tržiště č. 9. Telefon č. 498-41—49. — Předplatné na celý rok Kčs 60,—, na půl roku Kčs 30,—, na čtvrt roku Kčs 15,—. Předplácetí lze na dobu nejméně čtvrt roku, vždy jen od 1. každého měsíce. — Zrušení odběru uznává se jen ke konci každého měsíce, nejpozději 8 dní před stanoveným datem. — Frankované reklamace se uznávají jen, dojdou-li do 8 dnů po vydání reklamovaného čísla. — Účet Státní banky čs. 149—5320. — Novinová sazba povolena poštovním úřadem Praha 022, č. 313-317-Be-55. — **Dohlédací poštovní úřad Praha 022.**